

Jak Francie ztrácí svůj vliv v Africe

infokuryr.cz/n/2023/01/20/jak-francie-ztraci-svuj-vliv-v-africe

kuryr

20. ledna 2023

Francie stále vidí své bývalé kolonie v Africe jako sféru svého vlivu, ale svůj vliv tam rychle ztrácí

Afrika je v současnosti mnohem důležitější, než nám média říkají. V Africe je možná klíč k vítězství v geopolitické bitvě systémů mezi Západem na jedné straně a Ruskem a Čínou na straně druhé. Důvodem je, že Afrika byla dosud neutrální, ale s přírodními zdroji a rozvíjejícími se trhy by mohla být v budoucnu klíčová. Bez Afriky nebude moci zvítězit ani jedna strana, pokud se bitva mezi systémy protáhne dlouho.

Afrika v centru pozornosti

O tom, že se Afrika přesouvá do geopolitického ohniska, svědčí i to, že americký prezident Biden pozval v prosinci poprvé od roku 2014 na africký summit, na kterém také Africe přislíbil 55 miliard. Reakce v Africe však byly extrémně opatrné, protože africké státy si jsou ze

své koloniální zkušenosti dobře vědomy, že Západ vždy chytí Afriku do pastí, když od Afriky něco chce, ale jinak ji zavrhne jako „třetí svět“ a nechá za sebou.

Jiné je to s Čínou a Ruskem, protože obě země, které podporovaly Afriku po jejím osvobození z koloniálního otroctví, rozšiřují v Africe svůj ekonomický a politický vliv a jsou tam vítány.

K sankcím proti Rusku se připojilo jen asi 50 západních zemí, zbylých 140 zemí světa s Ruskem nadále normálně spolupracuje. Ke zděšení USA se k protiruské politice Západu nepřipojily ani arabské země.

Z toho je jasné, proč Biden pořádal africký summit už teď: chtěl povzbudit africké země, aby se připojily k protiruské politice. Skutečnost, že tak neučinila ani jedna africká země, je jasnou známkou „úspěchu“ Bidenova pokusu.

Stíny koloniální minulosti

Každá země a každý národ je utvářen svou historií, i když si to lidé sotva uvědomují. Britové se stále nějakým způsobem považují za impérium, i když nyní mají problémy udržet svůj vlastní stát pohromadě, viz například boj Skotska za nezávislost.

Afričané jsou formováni svou koloniální historií, ve které byli vykořisťováni a zotročeni Západem. Je zde tedy zakořeněná nedůvěra vůči slibům ze Západu. To jste tam zažili.

Africké státy však byly dosud slabé a skutečně se nedokázaly vymanit z kolonizace, která pokračuje i dnes, kdy západní společnosti těží v Africe ropu, zlato, uran a všechny další nerostné zdroje. Západní korporace si přivlastňují lví podíl, zatímco africké země jsou odcizeny zlomkem hodnoty jejich vlastních přírodních zdrojů. Existuje dokonce odborný termín pro toto pokračování koloniální éry jinými prostředky: Dohoda o sdílení výroby (PSA).

Africké státy proto velmi pozorně sledují boj Západu proti Rusku, protože pokud bude Rusko úspěšné, mnoho afrických států by mělo najít odvahu se také vzbouřit proti západnímu vykořisťování. Ve skutečnosti tento proces již začal.

Francouzská sféra vlivu se zmenšuje

Všichni si pamatujeme zprávy, že Mali nedávno vyhodilo francouzské jednotky ze země. Šlo o událost, která nemá v novodobé historii obdoby. A nebyl jediný svého druhu.

Téměř současně, na konci listopadu 2022, Mali také vyhnali francouzské nadace (NGO) ze země, protože Mali už dost francouzských sil snažících se proniknout do jeho domácí politiky a ovlivnit veřejné mínění v Mali. Není divu, že Francie také nedovolila nevládním organizacím z Mali uplatňovat masivní vliv na francouzskou domácí politiku.

Incident ukazuje, že africké země se stávají sebevědomějšími, protože tento příklad povzbudil další země. Zubožená bývalá francouzská kolonie Burkina Faso se připojila k Mali a začátkem prosince také zakázala činnost francouzských nevládních organizací.

Rychlou ztrátu francouzského vlivu lze jen stěží ukázat jasněji.

Mohou za to Rusové

O této ztrátě francouzského – a tím i západního – vlivu v Africe se v západních médiích téměř nepíše. Když o tom informují západní média, je v nejlepším případě, že za všechno mohou samozřejmě Rusové, protože jak Mali, tak Burkina Faso se obracejí na Rusko a pouštějí do svých zemí ruskou soukromou vojenskou společnost Wagner, aby řídila své vlastní bezpečnostní síly. místo Francouzů cvičit a pomáhat jim v boji proti islamistickým rebelům.

Německá média ve svých článcích nezmiňují geopolitický aspekt událostí, místo toho demonizují ruskou společnost Wagner, ale to už méně kvůli údajným zločinům, kterých se Wagner podle západních

médií údajně dopouští (ostatně důkazy nebyly nikdy předloženy) ale protože ten Wagner evidentně odvádí dobrou práci a země se proto od Ruska a Západu odvracejí.

Zrušte kulturu pouze v případě, že nemá žádný účinek

Na tomto pozadí je zajímavá aktuální zpráva, protože v posledních letech jsme všichni zažili, jak se na Západě v průběhu kultury zrušení „zrušily dějiny“, pomníky bývalých národních hrdinů se najednou rozebraly a obrázky odstraněny v muzeích, protože bývalí národní hrdinové byli zapojeni do kolonizace, nebo obrázky v muzeích ukazují motivy, které jsou z dnešního pohledu rasistické a ponižující černochoy.

Tato tendence se zmocnila i západních vlád, které tuto náladu podle svých nejlepších schopností podněcují tím, že platí politicky korektní slova. Alespoň pokud to nebude mít žádné konkrétní důsledky, ale bude sloužit pouze k otupělosti vlastního obyvatelstva, které lze těmito hesly podněcovat k dosažení kýžených cílů.

Dodnes se však například evropské královské rodiny všechny odmítly omluvit za koloniální éru nebo dokonce vrátit bohatství ukradené z bývalých kolonií. To ukazuje, jak lživá je debata o zrušení kultury a související obrazoborectví. To má pouze zaměstnat „hloupé lidi“, ale když se to zabetonuje, nic se neděje.

Nyní by se dalo namítnout, že královské rodiny jsou konzervativní a nevolené, a proto jim tyto procesy trvají trochu déle. Zvolení političtí vůdci na Západě jsou naproti tomu politicky korektní a to, co říkají slovy, podporují samozřejmě i činy.

Ani to však není pravda, jak ukazuje příklad francouzského prezidenta Macrona. Bývalá francouzská kolonie Alžírsko požaduje od Francie omluvu za koloniální éru a zločiny spáchané v té době. Ostatně jako jedna z mála afrických zemí si Alžírsko muselo vybojovat nezávislost na své koloniální mocnosti Francii ve velmi krvavé válce.

A jak Macron reagoval? On odpověděl : „**Nebudu se omlouvat. Nemusím se omlouvat.**”

To bylo slyšet velmi opatrně v celé Africe – a zejména v bývalých francouzských koloniích – což sotva zvýšilo popularitu Francie. Nepomohlo ani to, že Macron potom verbálně řekl, že „*ve vztahu mezi zeměmi je něco nevyslovitelného, něco neodpustitelného*“, ale přesto se odmítl omluvit.

V Africe jsou v současné době kroky Západu velmi pečlivě sledovány a můžeme být zvědaví, jak se tam vztahy se Západem budou dále vyvíjet.

Thomas Röper

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: